

مکاشفہ عیسیٰ مسیح — شمارهٔ ہشت

تولد یک ملت

Jeff Pippenger

2023-10-31

پیام فریاد نیمہ شب در آغاز، با گشایش داورِ تحقیقی به پایان رسید؛ و پیام فریاد نیمہ شب نیز با گشایش داورِ اجرایی به پایان می‌رسد. سومین وای اسلام، به سبب تصویب قانون یک‌شنبه، داورِ را بر ایالات متحدہ وارد می‌آورد؛ و همچنین نمایانگر داورِ ای پیوستہ و فزاینده بر تمامی جهان است، به سبب پذیرش قانون یک‌شنبه خودشان تحت فشارِ قدرتِ مدنی آزارسان، کہ به وسیلہٴ دہ پادشاهی کہ با ایزابل، فاحشہ صور، زنا کرده‌اند، نمایانده شدہ است.

«چون آمریکا، سرزمین آزادی مذهبی، با پایتت در واداشتن وجدان و مجبور ساختن مردم به تکریم سبت جعلی متحد گردد، مردمان هر کشور جهان به پیروی از نمونه آن رهبری خواهند شد.»
شہادت‌ها، جلد ۶، ص. ۱۸.

قانون اتوار کی کشمکش، جو عظیم تنازعہ کا حصہ ہے، تب پوری طرح شروع ہو جاتی ہے۔ پھر شیطان مسیح کا روپ دھار کر ظاہر ہوتا ہے۔

«به موجب فرمانی کہ برپایی نهاد پایتت را در نقض شریعت خدا الزام‌آور می‌سازد، ملت ما خود را به طور کامل از پارسایی جدا خواهد کرد. ہنگامی کہ پروتستانتیسم دست خود را از فراز این شکاف دراز کند تا دست قدرت روم را بفشارد، ہنگامی کہ بر فراز این ورطہ دست بگشاید تا با روح‌گرایی دست دہد، ہنگامی کہ کشور ما، تحت تأثیر این اتحاد سہ‌گانہ، ہر اصل قانون اساسی خود را بہ عنوان حکومتی پروتستان و جمہوری خواہ مردود شمارد و برای گسترش دروغ‌ها و فریب‌های پاپی تدارک بیند، آنگاہ خواہیم دانست کہ زمان عملکرد شگفت‌انگیز شیطان فرارسیدہ و پایان نزدیک است.» شہادت‌ها، جلد ۵، ۴۵۱.

ارتداد ملی کے بعد تباہی ملی آتی ہے۔

«مردم ایالات متحدہ قومی مورد التفات ہودہ‌اند؛ اما ہنگامی کہ آزادی مذهبی را محدود کنند، پروتستانتیسم را واگذارند، و بہ پاپ‌گرایی میدان دہند، پیمانہ گناہ ایشان لبریز خواہد شد و "ارتداد ملی" در دفاتر آسمان ثبت خواہد گردید. نتیجہٴ این ارتداد، ہلاکت ملی خواہد بود.»
Review and Herald, May 2, 1893.

ادیونتیست‌های لائودیکہ‌ای نادان با قدرت پاپی دست اتحاد می‌دہند و سرنگون می‌شوند، حال آن کہ گلہ دیگر مسیح کہ ہنوز در بابل است، از دست پایتت می‌گریزد.

او نیز بہ سرزمین جلال داخل خواہد شد، و ممالک بسیاری سرنگون خواہند گردید؛ اما اینان از دست او خواہند رست: ادم و موآب و برگزیدگان بنی‌عمون. دانیال ۱۱:۴۱.

اسلام ناگہان بہ ایالات متحدہ ضریہ می‌زند، زیرا شیپور ہفتم وای داورِ را بہ سبب تصویب قانون یک‌شنبه بہ ہمراہ می‌آورد.

وَنَظَرْتُ وَسَمِعْتُ مَلَائِكَةً طَائِرًا فِي وَسْطِ السَّمَاءِ، قَائِلًا بِصَوْتٍ عَظِيمٍ: وَبَلْ، وَبَلْ، وَبَلْ لِسُكَّانِ الْأَرْضِ، مِنْ أَجْلِ بَقِيَّةِ أَصْوَاتِ أَبْوَابِ الْمَلَائِكَةِ الثَّلَاثَةِ، الَّذِينَ هُمْ مَزْمَعُونَ أَنْ يَبْقَوْا بَعْدَ! رؤيا 8:13.

پس آن رايت كه نمايانگر آن دو شاهد در مكاشفۀ باب يازدهم است، از سوى يوحنا در مكاشفۀ باب دوازدهم به صورت زنى ملبس به آفتاب به تصوير كشيده مى شود، و به گونه اى نبوى با نمادپردازى آغاز و انجام ترسيم مى گردد.

اور آسمان پر ايك بڑا نشان ظاهر ہوا: ايك عورت جو سورج كو اوڑھے ہوئے تھی، اور چاند اس كے پاؤں تلے تھا، اور اس كے سر پر بارہ ستاروں كا تاج تھا۔ اور وہ حاملہ تھی، اور درد زہ ميں چيختی، اور جننے كي تكليف ميں مبتلا تھی۔ پھر آسمان پر ايك اور نشان ظاهر ہوا؛ اور ديکھو، ايك بڑا سرخ اڑدہا تھا، جس كے سات سر اور دس سينگ تھے، اور اس كے سروں پر سات تاج تھے۔ اور اس كي دم نے آسمان كے ستاروں كا تيسرا حصہ كھينچ كر زمين پر ڈال ديا؛ اور اڑدہا اس عورت كے سامنے جا كھڑا ہوا جو جننے كو تھی، تاكه جب اس كا بچہ پيدا ہو تو اسے پڑپ كر جائے۔ اور اس نے ايك بيٹا چنا، ايسا فرزند نرينہ جو لوہے كے عصا سے سب قوموں پر حكومت كرے گا؛ اور اس كا بچہ خدا اور اس كے تخت كے پاس اٹھا ليا گيا۔ مكاشفہ 12:1-5.

او بر ماه ايستاده و به خورشيد ملبس است. ماه بازتابی از خورشيد است، و از اين رو از نظر نبوتی نمود خورشيد به شمار می آيد. دوازده ستاره در تاج او نمايانگر دوازده سبط اسرائيل باستان در آغاز اسرائيل باستان است، كه به گونه اى نمادين بر دوازده شاگرد در پايان اسرائيل باستان دلالت می كند. آن دوازده ستاره كه همان دوازده شاگرد در پايان اسرائيل باستان اند، همچنين همان دوازده رسول در آغاز اسرائيل جديد نيز هستند. از اين رو، آنان بر يكصد و چهل و چهار هزار تن در پايان اسرائيل جديد دلالت می كنند، كه شاگردان و رسولان اند. در آغاز آن تاريخ، كه در آن شاگردان هم نمايانگر پايان اسرائيل باستان اند و رسولان آغاز اسرائيل جديد را نشان می دهند، آن زن كه كليسا است، به مسيح آبستن بود. او همان «پسر نر» است كه پس از مرگ و رستاخيزش به سوى خدا ربوده می شد.

پس، آن زن همچنين نماد تولد آن صد و چهل و چهار هزار نفر است كه ايشان نيز پس از برخاستن از وادی مرگ، به آسمان صعود می كنند. هنگامي كه آنان در آسمان باشند، او همچنين فرزند ديگري خواهد زاييد كه نمايانگر آن گله ديگر است كه در زمان قانون يكشنبه از بابل بيرون می آيد.

پيش از آنكه درد زايمان بر او عارض شود، زاييد؛ پيش از آنكه دردش فرا رسد، پسری به دنيا آورد. چه کسی چنين چيزی شنیده است؟ و چه کسی مانند اين امور را دیده است؟ آيا زمين در يك روز به زاييدن واداشته می شود؟ يا امتی در يك باره مولود می گردد؟ زيرا صهيون، به محض آنكه درد زايمان كشيده، فرزندان خود را زاييد. آيا من به هنگام ولادت می رسانم و سبب زاييدن نمی شوم؟ خداوند می فرمايد. آيا من سبب زاييدن می شوم و رحم را می بندم؟ خدای تو می فرمايد. اشعيا 9-66:7

در زمان فرمانروايی وحش زمين، امتی در يك آن زاده می شود. آن امت همان صد و چهل و چهار هزارند، زيرا ايشان کسانی هستند كه شخصيت مسيح را به طور كامل منعكس می كنند. ايشان همان کسانی هستند كه به وسيله «فرزند ذكر» يعنی عيسى، نمونه وار معرفی شده اند. ايشان همان «فرزند ذكر» اشعيا هستند كه پيش از آنكه زن به درد زايمان افتد، زاده می شود. استخوان های خشك مرده اى كه جهان هنگامي كه به دست وحش برآمده از هاويه كشته شدند، بر آنها شادمانی كرد، در اورشليم تسلي خواهند يافت، و آنگاه همراه با زنى كه «فرزند ذكر» را می زايد، شادی خواهند كرد. ايشان پيش از آنكه او درد بكشد، به دنيا آورده می شوند، و سپس او درد می كشد و ديگر «فرزندان» «خود» را به دنيا می آورد، هنگامي كه امت ها در آن زمان همچون رودی جاری به پيام فرشته سوم پاسخ می دهند، و اين پيام چون موجی خروشان سراسر سرزمين را درمی نوردد. ايشان در ميانه بحرانی عظيم زاده می شوند، كه نمايانگر درد زايمان اوست. زن مكاشفۀ دوازدهم، در اصل، دوقلو می زايد. نخست زادگان همان صد و چهل و چهار هزارند كه به عنوان نوبرها شناخته می شوند، و امت ها همچون درو عظيم گردآوری محصول تابستانی.

با اورشلیم شادمان شوید و با او بہ وجد آئید، ای ہمہ شما کہ او را محبت می‌دارید؛ با او از شادی بہ وجد آئید، ای ہمہ شما کہ برای او ماتم می‌گیرید؛ تا از پستان‌های تسلی‌های او بمکید و سیر شوید؛ تا از فراوانی جلالش بنوشید و لذت ببرید. زیرا خداوند چنین می‌فرماید: اینک، سلامتی را مانند نہری بہ سوی او جاری خواہم ساخت، و جلال امت‌ها را همچون جویباری لبریز؛ آنگاہ خواہید مکید، بر پہلوهای او برداشته خواہید شد، و بر زانوهای او نوازش خواہید یافت. چنان کہ مادری فرزند خویش را تسلی می‌دہد، من نیز شما را تسلی خواہم داد؛ و در اورشلیم تسلی خواہید یافت. و چون این را ببینید، دل شما شادمان خواہد شد، و استخوان‌های شما مانند گیاه تازہ خواہد شد؛ و دست خداوند بر بندگانش شناختہ خواہد شد، و خشم او بر دشمنانش. اشعیا 14-66:10.

آنان کہ برای اورشلیم «ماتم می‌گیرند»، کسانی‌اند کہ بہ سبب رجاساتی کہ در میان او انجام می‌شود، آہ و نالہ می‌کنند و مہر شدہ‌اند؛ و ایشان پیش از قانون یکشنبہ مہر می‌شوند. ما اکنون در «کار پایانی برای کلیسا» ہستیم، کہ واپسین لحظات مہر شدن صد و چہل و چہار ہزار تن است.

”خدا کے سچے لوگ، جن کے دل میں خداوند کے کام کی روح اور جانوں کی نجات بسی ہوتی ہے، ہمیشہ گناہ کو اس کی حقیقی، گناہ آلودہ حیثیت میں دیکھیں گے۔ وہ ہمیشہ ان گناہوں کے بارے میں، جو خدا کے لوگوں کو آسانی سے گھیر لیتے ہیں، وفادار اور صاف گو برتاؤ کے حامی ہوں گے۔ خصوصاً کلیسیا کے لیے آخری کام میں، یعنی ایک لاکھ چوالیس ہزار کے مہر کیے جانے کے وقت، جو خدا کے تخت کے سامنے بے عیب کھڑے ہوں گے، وہ خدا کے اقراری لوگوں کی بدیوں کو نہایت گہرائی سے محسوس کریں گے۔ یہ بات نبی کی اس تمثیل میں نہایت قوت کے ساتھ پیش کی گئی ہے جس میں آخری کام کو ان آدمیوں کی صورت میں دکھایا گیا ہے کہ ہر ایک کے ہاتھ میں ہلاکت کا ہتھیار ہے۔ ان میں ایک آدمی کتان پہنے ہوئے تھا، اور اس کے پہلو میں کاتب کی دوات تھی۔ اور خداوند نے اس سے کہا، شہر کے بیچوں بیچ، یعنی یروشلم کے بیچوں بیچ سے گزر، اور ان لوگوں کی پیشانیوں پر ایک نشان لگا دے جو اس کے درمیان ہونے والی سب مکروہات پر آپیں بھرتے اور فریاد کرتے ہیں۔“ Testimonies, volume 3, 266.

آنان کہ «آہ و نالہ می‌کنند» پیش از آن کہ فرشتگان ہلاک‌کنندہ با سلاح‌های کشتار از میان کلیسا، کہ بہ صورت اورشلیم نمود یافتہ است، بگذرند، مہر می‌شوند.

یہ حکم ہے: ”شہر کے بیچ میں سے، یعنی یروشلم کے بیچ میں سے گزر، اور ان لوگوں کی پیشانیوں پر ایک نشان لگا دے جو ان سب مکروہ کاموں کے سبب جو اس کے درمیان کیے جاتے ہیں، آپیں بھرتے اور فریاد کرتے ہیں۔“ یہ آپیں بھرنے اور فریاد کرنے والے لوگ زندگی کے کلمات پیش کرتے رہے تھے؛ انہوں نے ملامت کی، مشورہ دیا، اور منت کی۔ بعض لوگ جو خدا کی بے حرمتی کرتے رہے تھے، توبہ کر کے اس کے حضور اپنے دلوں کو فروتن کر چکے تھے۔ لیکن خداوند کا جلال اسرائیل سے رخصت ہو چکا تھا؛ اگرچہ بہت سے لوگ اب بھی مذہب کی ظاہری صورتوں کو جاری رکھے ہوئے تھے، اس کی قدرت اور حضوری مفقود تھی۔

»در زمانی کہ غضب او در داوری‌ها بہ ظہور خواہد رسید، این پیروان فروتن و وقف شدہ مسیح از سایر مردم جہان بہ سبب اندوہ جان‌ہایشان متمایز خواہند شد؛ اندوہی کہ در نوحہ و گریہ، در توبیخ‌ها و ہشدارها آشکار می‌گردد. در حالی کہ دیگران می‌کوشند بر شر موجود پردہای بیفکنند و آن شرارت عظیمی را کہ ہمہ جا رواج دارد توجیہ کنند، آنان کہ برای حرمت خدا غیرت دارند و برای جان‌ہا محبت، برای بہ دست آوردن رضایت ہیچ کس خاموش نخواہند ماند. جان‌ہای پارسای ایشان روز بہ روز از اعمال ناپاک و گفتار ناعادلانہ شیران در عذاب است. ایشان از بازداشتن سیلاب خروشان گناہ ناتوان‌اند، و از این رو از اندوہ و ہراس لبریز می‌شوند. آنان در حضور خدا ماتم می‌گیرند، چون می‌بینند کہ دین حتی در خانہ‌های همان کسانی کہ نور عظیم یافتہ‌اند، خوار شمردہ می‌شود. ایشان نوحہ می‌کنند و جان‌ہای خود را می‌آزارند، زیرا تکبر، حرص، خودخواہی،

و فریب تقریباً هر نوعی در کلیسا یافت می‌شود. روح خدا که آدمی را به توبیخ برمی‌انگیزد، پایمال می‌گردد، حال آنکه خادمان شیطان به شادمانی می‌پردازند. خدا بی‌حرمت می‌شود و حقیقت بی‌اثر می‌گردد.»

“هغه ډله چې پر خپلې روحي زوالمنۍ نه غمجنېږي، او نه د نورو د گناهونو لپاره ماتم کوي، د خدای له مهره به بې‌برخې پرې‌ښودل شي. رب خپلو استازو ته، هغو سړیو ته چې د وژنې وسلې یې په لاسونو کې دي، امر کوي: “تاسې د هغه پسرې په ښار کې وگرځئ او ووهئ؛ نه دې ستاسې سترګه وسپموي، او نه دې رحم وکړئ: زاره او ځوانان، پېغلې، واړه ماشومان او ښځې په بشپړه توګه ووژئ؛ خو هغه سړي ته مه نږدې کېږئ چې نښه پرې وي؛ او زما له مقدس ځایه پیل وکړئ. نو هغوی له هغو زړو سړیو څخه پیل وکړ چې د کور مخې ته وو.

”در اینجا می‌بینیم که کلیسا—مقدسگاه خداوند—نخستین جایی بود که ضربه غضب خدا را احساس کرد. مشایخ، همانانی که خدا به ایشان نور عظیم عطا کرده بود و به‌عنوان پاسداران منافع روحانی قوم ایستاده بودند، امانت خویش را خیانت کرده بودند. آنان این موضع را اختیار کرده بودند که ما دیگر نباید در انتظار معجزات و ظهور آشکار قدرت خدا، چنان‌که در ایام پیشین بود، باشیم. زمان‌ها تغییر کرده است. این سخنان، بی‌ایمانی ایشان را تقویت می‌کند، و می‌گویند: خداوند نه نیکی خواهد کرد و نه بدی. او بسی رحیم‌تر از آن است که قوم خود را با داوری تفقد نماید. بدین‌سان، «صلح و سلامتی» فریادی است که از مردانی برمی‌خیزد که هرگز بار دیگر آواز خود را چون کرنا بلند نخواهند کرد تا به قوم خدا تعدیات ایشان و به خاندان یعقوب گناهانشان را بنمایانند. این سگان گنگی که بانگ نمی‌زدند، همان کسانی‌اند که انتقام عادلانه خدای برانگیخته را احساس می‌کنند. مردان و دوشیزگان و کودکان خردسال، همه با هم هلاک می‌شوند.”
Testimonies, volume 5, 210, 211

اشعیا چهل با به‌کارگیری نمادِ دوچندان شدن آغاز می‌شود؛ نمادی که نشان نبوی پیام فریاد نیمه‌شب است، پیامی دوم که با پیام سقوط بابل متحد می‌گردد. سقوط بابل هنگامی که به‌گونه‌ای نبوی بیان می‌شود، دوچندان می‌گردد. این عبارت چنین است: «بابل سقوط کرده است، سقوط کرده است.»

و فرشته‌ای دیگر از پی آمد و گفت: «بابل، آن شهر عظیم، سقوط کرد، سقوط کرد؛ زیرا همه ملت‌ها را از شراب خشم زناکاری خود نوشانید.» مکاشفه 14:8.

دو سقوط کتاب مقدسی بابل literal وجود دارد، و دو سقوط کتاب مقدسی بابل روحانی نیز وجود دارد. این‌ها در مجموع چهار شاهد تاریخی را تشکیل می‌دهند که ویژگی‌های نبوی سقوط بابل را مشخص می‌سازند.

او با آوازی نیرومند، به قوت فریاد زد و گفت: «بابل عظیم سقوط کرده است، سقوط کرده است، و مسکن دیوها و مأوای هر روح پلید و قفس هر پرندۀ ناپاک و نفرت‌انگیز شده است.» مکاشفه ۱۸:۲

بابل حقیقی در روزگار نمرود، همچون بابل فرو افتاد، و بابل حقیقی نیز در زمان بلشصر سقوط کرد. بابل روحانی در سال ۱۷۹۸ سقوط کرد، و سقوط نهایی آن بارها در کتب مقدس به تصویر کشیده شده است. از این‌رو، پیام سقوط بابل دربردارندهٔ نمادپردازی نبوی دوچندان شدن است. در سقوط بابل، دوچندان شدن وجود دارد، اما همچنین دو سبب اصلی نبوی دیگر نیز برای پدیدۀ دوچندان شدن وجود دارد.

دلیل دوم این است که این پیام، به‌عنوان یک پیام، نمایانگر پیامی است که با پیام دومی همراه شده است. این نمادِ دو پیام است. حقایق مهم دیگری نیز با معنا و ساختار پیام فرشته دوم مرتبط است، اما ما صرفاً این نکته را یادآور می‌شویم که واپسین روایت نبوی اشعیا، که از باب چهل آغاز می‌شود، با

دوچندان شدن نماد تسلی دهنده آغاز می گردد؛ همان تسلی دهنده ای که مسیح وعده داد در هنگامی که در قدس آسمانی درنگ می ورزد، برای قوم خود فراهم آورد.

«تسلی دهید، تسلی دهید قوم مرا»، خدای شما می گوید. «با اورشلیم به دلگرمی سخن گویند و به او ندا دهید که جنگ او به پایان رسیده، که گنااهش آمرزیده شده است؛ زیرا از دست خداوند برای تمامی گناهان خویش دو چندان دریافت کرده است.» اشعیا ۴۰:۱، ۲

در سراسر کتاب مقدس، هیچ بخش دیگری به گونه ای مشخص تر از عنصر شخصیت مسیح به عنوان «الفا و امگا» سخن نمی گوید، همانند بخشی که از اشعیا باب چهل تا پایان کتاب امتداد دارد. مسیح، به عنوان الفا و امگا، امضای نام خویش را به مثابه الفا و امگا بر این بخش می نهد، زیرا هنگامی که به پایان اشعیا می رسید، او بار دیگر به تسلی دهنده اشاره می کند؛ زیرا مسیح کلمه است، و او ابتدا و انتهاست.

خداوند چنین می فرماید: آسمان عرش من است، و زمین پای انداز من؛ پس آن خانه ای که برای من بنا می کنید کجاست؟ و جای آرامش من کجاست؟ زیرا دست من همه این چیزها را ساخته است، و همه اینها پدید آمده اند، خداوند می گوید؛ اما به این شخص نظر خواهم کرد: به آن که فقیر و شکسته روح است و از کلام من می لرزد. آن که گاوی را ذبح می کند، چنان است که گویی انسانی را کشته باشد؛ آن که بره ای را قربانی می گذراند، چنان است که گویی گردن سگی را بریده باشد؛ آن که هدیه ای تقدیم می کند، چنان است که گویی خون خوک تقدیم کرده باشد؛ آن که بخور می سوزاند، چنان است که گویی بتی را متبرک ساخته باشد. آری، آنان راه های خود را برگزیده اند، و جان ایشان از مکروهات خویش لذت می برد. من نیز مصیبت های ایشان را برخواهم گزید، و آنچه را از آن می ترسند بر ایشان خواهم آورد؛ زیرا هنگامی که خواندم، هیچ کس پاسخ نداد؛ چون سخن گفتم، نشنیدند؛ بلکه آنچه را در نظر من بد بود به جا آوردند، و آنچه را که من از آن خشنود نبودم برگزیدند. اشعیا ۴۶:۱-۴.

का पतरस उन्होंने क्या? बनाया घर सा-कौन लिए उसके ने प्रजा की परमेश्वर का है जाता उठाया प्रश्न यह उन वह, है बनाया उसने घर जो का है करता प्रकट परमेश्वर? आराधनालय का शैतान या, किया खड़ा घर आत्मिकि लोगो उन वह" है। थरथराते पर वचन "उसके जो और, है के" आत्मा खेदति और दीन "जो है बना मलिकर से लोगो जनिहोंने, है चढ़ाते भेट अशुद्ध जो है करता साथ के वर्ग दूसरे उस तुलना, है थरथराते पर वचन उसके जो, की पाया ने यहूदियों जैसा, पाएँगे यह वे, है चढ़ाते भेट अशुद्ध जो है के वर्ग उस लोग जो है। लिया चुन मार्ग ही अपना जाएगा। दिया छोड़ उजाड़ लिये उनके घर उनका का, था

تمام انبیا از پایان جهان سخن می گویند، و این نمونه ای است از تمایز میان حکیمان، که از کلام او می لرزند، و جاهلان که برای خدا مکروهات تقدیم می کنند، مکروهاتی که جان هایشان از آن ها لذت می برد. از این رو، خدا برای باکرگان نادان لائودیکیه، ضلالت ها را برخواهد گزید؛ و این همان ضلالتی است که رسول پولس بیان می کند به سبب پذیرفتن «دروغ» پدید می آید.

«دروغ» نمادی مشخص در تاریخ ادونتیسیم است، و در سال ۱۸۶۳ از سوی بناکنندگان پذیرفته شد و در سراسر تاریخ ادونت بر آن بنا نهاده شد. آن دروغی بود که بنیادی کاذب پدید آورد، و آنان از همان جا برپایی معبدی بدلی و دروغین را آغاز کردند. کار آنان در جعل معبد حقیقی تا «ایام آخر» ادامه می یابد. اشعیا زمینه باب شصت و ششم را در چارچوب جدایی باکره های دانا و نادان قرار می دهد. اشعیا تاریخ نبوتی را مشخص می سازد که آن را در آیه نخست اشعیا چهل نشان کرده بود، آنگاه که مسیح وعده داد سه روز و نیم نمادین پس از یاس ۱۸ ژوئیه ۲۰۲۰، تسلی دهنده را بفرستد.

خداوند کا کلام سنو، اے تم جو اُس کے کلام سے لرزتے ہو؛ تمہارے بھائی، جنہوں نے تم سے عداوت رکھی اور میرے نام کے سبب تمہیں نکال باہر کیا، کہتے تھے، "خداوند جلال پائے"؛ لیکن وہ تمہاری

خوشی کے لیے ظاہر ہوگا، اور وہ خود شرمندہ ہوں گے۔ شہر سے شور کی آواز، ہیکل میں سے ایک آواز، خداوند کی آواز جو اپنے دشمنوں کو بدلہ دیتا ہے۔ یسعیاہ 66:5، 6۔

از سال ۱۷۹۸ تا ۱۸۴۴، در جنبش میلری‌ها، خداوند ہیکلی روحانی برپا کرد کہ بہ عنوان رسول عہد، در سال ۱۸۴۴ ناگہان بہ آن داخل شد۔ خداوند در جنبش یکصد و چہل و چہار ہزار نفر، ہیکلی روحانی برپا می‌کند تا ناگہان بیاید و با آن ہیکل داخل عہد گردد۔ پطرس، در رسالہ نخست خود، باب دوم، آن ہیکل را «خانہ‌ای روحانی» می‌نامد۔ آنان کہ «کلام خداوند را می‌شنوند» همان کسانی ہستند کہ یوحنا در مکاشفہ بہ ایشان اشارہ می‌کند آنگاہ کہ می‌گوید آنان کہ می‌شنوند «خوشا بہ حالشان» است۔ ایشان عَلم ہستند، زیرا عَلم از «راندگان اسرائیل» تشکیل شدہ است۔ لائودیکیان جاہل، ہنگامی کہ خداوند خویشتن را در فیلادلفیان، کہ از کلام او می‌لرزند، جلال می‌بخشد، سرافکندہ خواہند شد؛ و کلام او «راستی» است۔

آن سہ صدایی کہ در دورہ‌ای شنیدہ می‌شوند کہ طی آن دانایان و نادانان از طبقہ دیگر جدا می‌گردند، از «شہر»، از «معبد» و از «خداوندی کہ جزا می‌دہد» برمی‌خیزند۔ نخستین «صدا» از شہر، «آواز ہیاہو» است، و این «ہیاہو» همان آمدن تسلی‌دہندہ‌ای است کہ ناگہان می‌آید۔

اور جب پینتیکُست کا دن پورا ہو گیا تو وہ سب ایک دل ہو کر ایک ہی جگہ جمع تھے۔ اور ناگہان آسمان سے ایسی آواز آئی جیسے ایک تیز چلنے والی زبردست آندھی کی، اور اُس نے سارے گھر کو جہاں وہ بیٹھے تھے بھر دیا۔ اور انہیں آگ کے مانند پھٹی ہوئی زبانیں دکھائی دیں، اور ان میں سے ایک ایک پر ایک پر آٹھری۔ اعمال 2:1-3۔

لفظی کہ در اعمال رسولان، باب دو، آیہ دو، «صدا» ترجمہ شدہ است، بہ معنای «آوازہ» و «شایعہ» نیز ہست۔ «شایعہ»، نبوت است۔ «صدا» یا «آوازہ‌ای» کہ از «شہر» برمی‌خیزد، بہ وسیلہ «بادی شدید» نمود یافتہ است۔ «آواز صدایی از شہر»، همان «شایعہ» یا پیام نبوی اسلام است کہ ورود تسلی‌دہندہ را در وادی استخوان‌های خشک کہ در «خیابان شہر عظیمی کہ بہ طور روحانی سدوم و مصر خواندہ می‌شود، جایی کہ خداوند ما نیز در آن مصلوب شد» کشتہ شدند، نشان می‌دہد۔

در فصل چہلم اشعیا، آن «صدا»یی کہ می‌بایست راہ را برای «پیام‌آور عہد» مہیا سازد، پرسید کہ چہ پیامی را باید «ندا» دہد۔ بہ او گفتہ شد کہ پیام اسلام را «ندا» دہد۔ در اعمال رسولان، آن «آوا»یی کہ «خانہ» روحانی پطرس را پر ساخت، «بادی سخت و تند» بود کہ در حزقیال سی و ہفتم، از چہار باد اسلام می‌آمد۔

آوازی از ہیاہوی شہر، آوازی از معبد، آوازی خداوند کہ بہ دشمنان خویش جزا می‌رساند۔ اشعیا 66:6۔

از آن خیابانی کہ خداوند ما در آن مصلوب شد، تسلی‌دہندہ نخست «صدای» آن کسی را کہ در بیابان ندا درمی‌دہد، آگاہ می‌سازد کہ پیام چہ باید باشد۔ سپس لشکر عظیم، یعنی آن ہیکلی کہ بنا شدہ است، چنان کہ در حرکت آغازین از 1798 تا 1844 بہ گونه‌ای نمادین پیش‌نمودہ شد، آن ندا را فزونی می‌بخشد۔ حرکت آن لشکر عظیم، آنگاہ کہ ندای اسلام را اعلام می‌کنند، بہ سومین «صدا» می‌انجامد کہ صدای خدا را در داوری بر ایالات متحدہ بہ سبب تصویب قانون یکشنبہ شناسایی می‌کند۔ در همان جاست کہ خداوند جزا را می‌رساند۔ این سہ صدا در چارچوب تاریخ پنهان ہفت رعد ادارہ می‌شوند، کہ نمایانگر حروف آغازین، میانی و پایانی واژہ عبری‌ای است کہ بہ وسیلہ آن زبان شناس شگفت‌انگیز آفریدہ شد و بہ «حق» ترجمہ می‌شود۔ نمی‌توان چنین چیزی را از خود ساخت!

در ہمہاہنگی با تاریخ نبوی‌ای کہ شناسایی کردہ ایم، اشعیا سپس بہ ولادت یک امت می‌پردازد۔

જન્મ પુત્રને તેણીએ જ પહેલાં તે આવે પ્રસવવેદના; કર્યો પ્રસવ તેણીએ જ પહેલાં આવતી પીડા
જન્મ દવિસે જ એક પૃથ્વી શું? છે જોઈ કોણે ઘટનાઓ આવી? છે સાંભળી કોણે વાત આવી. આપ્યો
જ થતાં પ્રસવવેદના સચિનને કે કારણ? શકે જન્મી એકાએક રાષ્ટ્ર કોઈ શું અથવા? શકે આપી
;છે કહે યહોવા?" કરાવું ન પ્રસવ લાવીને સુધી જન્મ હું શું. "આપ્યો જન્મ સંતાનોને પોતાના તેણીએ
66:7-9યશાયા. છે કહે દેવ તારો?" દઉ કરી બંધ ગર્ભાશય અને કરાવું પ્રસવ હું શું"

قومی که پیش از درد زایمان زن زاده می‌شود، اخیراً در کوچه افتاده بود، مرده و خشک، در حالی که
تمامی جهان بر اوضاع او شادی می‌کرد. اما هنگامی که آن دو شاهد بر پا ایستادند، آنان که از مرگ
ایشان شادمانی می‌کردند، ترسان شدند. چون آن بدن‌های مقتول مرده و خشک به‌صورت یک قوم
برمی‌خیزند، آنگاه همه آنان که اورشلیم را دوست می‌دارند، با او شاد خواهند شد. آنان که اورشلیم را
دوست می‌دارند، نه فقط قوم یکصد و چهل و چهار هزار را دربر می‌گیرند، بلکه رمة دیگر خدا را نیز
شامل می‌شوند که در آن هنگام از بابل فراخوانده می‌شوند. رستخیز از سرخوردگی ۱۸ ژوئیه ۲۰۲۰
به‌واسطه آمدن تسلی‌دهنده تحقق می‌یابد، که استخوان‌های «مرده و خشک» را «چون علف شاداب
خواهد ساخت.»

با اورشلیم شادی کنید و با او مسرور شوید، ای همه شما که او را دوست می‌دارید؛ با او از شادی
به وجد آیید، ای همه شما که برای او ماتم می‌کنید؛ تا از پستان‌های تسلی‌های او بمکید و سیر
شوید؛ تا از فراوانی جلال او شیر نوشیده، لذت ببرید. زیرا خداوند چنین می‌فرماید: اینک من صلح
را چون نهري به سوی او جاری خواهم ساخت، و جلال امت‌ها را چون سیلابی روان؛ آنگاه خواهید
مکید، بر پهلوهای او برده خواهید شد، و بر زانوهای او نوازش خواهید یافت. چنان‌که مادری فرزند
خود را تسلی می‌دهد، من نیز شما را تسلی خواهم داد؛ و در اورشلیم تسلی خواهید یافت. و
چون این را ببینید، دل شما شاد خواهد شد، و استخوان‌های شما چون گیاه خرم خواهد گردید؛ و
دست خداوند نسبت به بندگانش شناخته خواهد شد، و خشم او نسبت به دشمنانش. اشعیا
14-66:10.

الفا و امگا پایان آخرین روایت اشعیا را دقیقاً همان‌جا قرار می‌دهد که در آغاز شروع شد: با شناسایی
آمدن تسلی‌دهنده. و همان‌گونه که همواره در مورد هر پیامی که نمایانگر پیام ایلیا است صادق
است، این نیز در چارچوب آن قرار داده شده است که خداوند زمین را به لعنت می‌زند.

زیرا اینک خداوند با آتش خواهد آمد، و ارايه‌های او همچون گردباد، تا خشم خود را با غضب، و
توبیخ خویش را با زبانه‌های آتش ظاهر سازد. زیرا خداوند با آتش و با شمشیر خود با تمامی بشر
داوری خواهد کرد؛ و کشتگان خداوند بسیار خواهند بود. آنان که خویشان را تقدیس می‌کنند و
خویشان را در باغ‌ها، در عقب درختی در میان، طاهر می‌سازند، و گوشت خوک و چیز مکروه و
موش می‌خورند، جملگی با هم هلاک خواهند شد، خداوند می‌گوید. زیرا من اعمال ایشان و افکار
ایشان را می‌دانم: زمانی خواهد آمد که همه امت‌ها و زبان‌ها را گرد خواهم آورد؛ و ایشان خواهند
آمد و جلال مرا خواهند دید. اشعیا 15-66:18.

اعتمادگران احمق لائودیکیه که در پس «درخت» معرفت نیک و بد قرار دارند، درختی که «در میان»
«باغ» عدن است، ادعا می‌کنند که خویشان را تقدیس و تطهیر می‌نمایند، حال آنکه در واقع تعالیم
ناپاک بابل را می‌خورند و همچون آدم و حوا پنهان می‌شوند، زیرا گناهانی را بیش از آن دوست
داشته‌اند که تسلیمشان کنند. آنان همراه با سایر امت‌ها نابود خواهند شد. ایشان در تقابل با حکیمان
قرار دارند که «نشانی» خواهند بود. این «نشان» همان «رایت» است که نمایانگر سبت می‌باشد،
سبتی که نشان یهوه خدای تو است و در حقیقت قوم او را تقدیس می‌کند.

ازاین‌رو بنی‌اسرائیل باید سبت را نگاه دارند، تا سبت را در تمامی نسل‌های خود به‌جا آورند،
به‌عنوان عهدی جاودانه. این، در میان من و بنی‌اسرائیل، تا ابد نشانه‌ای است؛ زیرا خداوند در شش

روز آسمان و زمین را آفرید، و در روز هفتم آرام گرفت و تازه قوت یافت. خروج 31:16، 17.

حکیمان پشت درخت صرف ادعا پنهان نمی‌شوند، بلکه همچون علّمی برافراشته می‌گردند و در صحنه‌های پایانی نبرد عظیم، جلال خدا را به نمایش می‌گذارند. جلال او همان سیرت اوست، و آن بُعد از سیرت او که ایشان به جهان نمایان می‌سازند، الفا و امگا، ابتدا و انتها، اول و آخر است که به عنوان «حق» معرفی شده است.

و در میان ایشان نشانی خواهم نهاد، و از ایشان آنان را که رهایی یافته‌اند به سوی امت‌ها خواهم فرستاد: به ترشیش، فول، و لود، کمان‌کشان، به توبال و یاوان، و به جزایر دوردست که آوازه مرا نشنیده‌اند و جلال مرا ندیده‌اند؛ و آنان جلال مرا در میان امت‌ها اعلام خواهند کرد. و همه برادران شما را از میان تمامی امت‌ها بر اسبان، و بر ارابه‌ها، و بر تخت‌روان‌ها، و بر استران، و بر چارپایان تیزرو، به کوه مقدس من، اورشلیم، برای خداوند همچون هدیه‌ای خواهند آورد، خداوند می‌فرماید؛ چنان‌که بنی‌اسرائیل هدیه را در ظرفی پاک به خانه خداوند می‌آورند. و از میان ایشان نیز برای کاهنان و لاویان خواهم گرفت، خداوند می‌فرماید. زیرا همچنان‌که آسمان‌های جدید و زمین جدیدی که من خواهم ساخت در حضور من پایدار خواهد ماند، خداوند می‌فرماید، نسل شما و نام شما نیز پایدار خواهد ماند. و واقع خواهد شد که از یک ماه نو تا ماه نو دیگر، و از یک سبت تا سبتی دیگر، تمامی بشر برای پرستش در حضور من خواهند آمد، خداوند می‌فرماید. و بیرون خواهند رفت و به لاشه‌های مردمانی که بر من عصیان ورزیده‌اند خواهند نگرست؛ زیرا کرم ایشان نخواهد مرد و آتش ایشان خاموش نخواهد شد؛ و ایشان برای تمامی بشر مایه نفرت خواهند بود. اشعیا 66:16-24.

روایت نهایی نبوی اشعیا با آمدن تسلی‌دهنده در ژوئیه ۲۰۲۳ آغاز می‌شود، و این روایت درست در همان‌جایی پایان می‌یابد که آغاز شده بود. این روایت در تاریخ پنهان هفت رعد که اندکی پیش از بسته‌شدن زمان امتحان مهرگشایی می‌شود، فرود می‌آید. این روایت، تکرار جنبش میلری را در آغاز، با تاریخ جنبش صد و چهل و چهار هزار در پایان، مشخص می‌سازد. این روایت، پیام لعنتی را که همراه پیام ایلیا است، به مثابه پیام کار نبوی اسلام در به خشم آوردن امت‌ها باز می‌نمایاند؛ همان‌گونه که خداوند آن را به کار می‌گیرد تا «نخست» بر ایالات متحده به سبب قانون یکشنبه، و «آخر» بر تمام جهان، به سبب همان طغیان، داوری آورد.

در مقاله بعدی به بررسی آخرین روایت اشعیا ادامه خواهیم داد.